Lietas Nr. 11310057114
Lietas arhīva Nr. K24-0299-14/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē, 2014.gada 15.oktobrī

Ogres rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese I.Punte,

ar tiesas sēdes sekretāri D.Jurjāni,

piedaloties prokurorei M.Marhilevičai,

2014.gada 15.oktobrī atklātā tiesas sēdē izskatot krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ tiek apsūdzēts un nodots tiesai par to, ka viņš vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē, šādos apstākļos:

2014.gada 21.augustā, plkst.12.13, /pers. A/, Ogrē, pa Rīgas ielu no Raiņa prospekta Dārza ielas virzienā vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, būdams alkohola ietekmē un bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, kas noteiktā kārtībā atņemtas.

Saskaņā ar transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB324940 un divām tam pievienotajām portatīvā kontroles aparāta „AlcoQuant 6020" izdrukām, 2014.gada 21.augustā plkst.12.45 transportlīdzekļa /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numura /TL numurs/ vadītāja /pers. A/ izelpas gaisā minimālā alkohola koncentrācija pēc pieļaujamās kļūdas atrēķināšanas bija 4,14 promiles alkohola, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Veicot atkārtotu pārbaudi, 2014.gada 21.augustā plkst.13.03 /pers. A/ izelpas gaisā minimālā alkohola koncentrācija pēc pieļaujamās kļūdas atrēķināšanas bija 3,79 promiles alkohola, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē /pers. A/ (turpmāk – apsūdzētais) savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, izdarīto vaļsirdīgi nožēloja un lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt.

Prokurore M.Marhileviča izteica viedokli, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi.

Tiesa, ievērojot izteiktos viedokļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu izvirzītajā apsūdzībā un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Tiesas sēdē apsūdzētajam izskaidrota pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālā būtība un sekas.

Ņemot vērā, ka pierādījumu pārbaude tiesas sēdē netika veikta, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešajā daļā noteikto, tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, noskaidrots, ka /pers. A/ ir Latvijas Republikas pilsonis, dzimis /datums/Smiltenē, ieguvis vidējo izglītību, neprecējies, apgādājamo personu nav, deklarētā un arī faktiskā dzīvesvieta /adrese A/, nestrādā.

Par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu agrāk nav sodīts, ir administratīvi sodīts (lietas 17.-18.lapa).

Saskaņa ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmo daļu apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta un noziedzīgo darbību kvalifikācija pēc

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas atzīstama par pareizu, jo apsūdzētais vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē.

Ar savām darbībām, vadot transportlīdzekli, būdams alkohola ietekmē, apsūdzētais ir apdraudējis gan savu, gan sabiedrības drošību, pakļaujot briesmām citu ceļu satiksmes dalībnieku veselību un dzīvību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Par noziedzīgu nodarījumu, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu, pirmās instances tiesā apsūdzētais izmantojis savas tiesības sadarboties ar procesa virzītāju un izvēlējies vienkāršāku procesa veidu, tādā veidā sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošo apstākli, kā arī to, ka nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(skat. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp.)*.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam nosakāmo soda veidu, kā arī ievērojot Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, tiesa secina, ka brīvības atņemšana, tajā skaitā īslaicīga brīvības atņemšana, ir pārāk bargs sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, un soda mērķis konkrētajā gadījumā ir sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 41.panta ceturtajā daļā noteikto, ņemot vērā, ka apsūdzētais algotu darbu nestrādā un viņa ienākumu apmērs nav atbilstošs tam, lai likumā paredzētajā laikā samaksātu uzlikto sodu, tiesa atzīst, ka naudas soda piemērošana nav lietderīga.

Lemjot jautājumu par soda veidu un mēru apsūdzētajam, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus un ņemot vērā prokurores viedokli par soda noteikšanu, tiesa uzskata, ka, lai sodītu vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panāktu, lai notiesātais un citas personas atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ nosakāms sods – piespiedu darbs, kas ir adekvāts izdarītajam un atbilstošs apsūdzētā personībai.

Krimināllikuma 40.pants noteic, ka piespiedu darbs (..) ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..) izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespriežot pamatsodu piespiedu darba veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, un piespiedu darbs ir sabiedrībai būtiski lietderīgāks nekā brīvības atņemšanas sods, kā arī apsūdzētais tiks motivēts laboties.

Ievērojot Krimināllikuma 42.panta trešajā daļā noteikto, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav nosakāms papildsods - mantas konfiskācija, jo automašīnas /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, kuru apsūdzētais vadīja bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atrodoties alkohola ietekmē, īpašnieks nav /pers. A/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzēto, apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Nosakot papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana piemērošanas termiņu, tiesa vērtē lietā konstatēto, tajā skaitā diennakts laiku un vietu, kur izdarīts noziedzīgais nodarījums, kā arī minimālo alkohola koncentrāciju apsūdzētā izelpojamā gaisā – 3,79 promiles, kas būtiski pārsniedz Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 39.pantā norādīto pieļaujamo alkohola koncentrāciju.

Ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas laiks nosakāms uz 5 gadiem.

Apsūdzētajam drošības līdzeklis nav piemērots.

Apsūdzētā mantai arests nav uzlikts.

Procesuālie izdevumi, kas piedzenami no apsūdzētā, lietā nav.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantu, notiesātajam, kuram piespriests piespiedu darbs, ir pienākums desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 35., 46., 47.pantu un 262.panta otro daļu, Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu, 511., 512., 514.pantu, 527.panta trešo daļu, 528., 529. un 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 250 (divi simti piecdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Uzlikt /pers.A/ pienākumu 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas reģistrēties Valsts probācijas dienesta Alūksnes teritoriālajā struktūrvienībā, Lielā ezera ielā 6, Alūksnē.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Ogres rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2014.gada 27.oktobris.